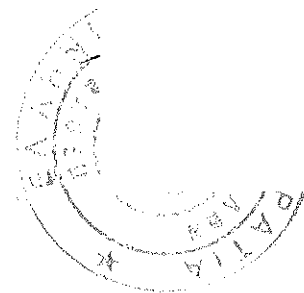

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ : ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης: 13/2018

(αρ. κατ. δικογράφου : ΑσφΜ122/9.5.2018)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή,

Φανή Βακράτσα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του

στις 4/7/2018

για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος και των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών – εκτελεστών καλλιτεχνών», με το διακριτικό τίτλο «GEA, GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα, Λαζ. Σώχου 4 και εκπροσωπείται νόμιμα, ΑΦΜ 997495285, Δ.Ο.Υ Ν. Ψυχικού, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Χρήστου Ντούρμα (ΔΣΑ 36749),

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ : Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία

με διακριτικό τίτλο

όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εδρεύει στα

ως έχουσα την εκμετάλλευση του

που βρίσκεται στην ίδια ως άνω τοποθεσία, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Παναγιώτη Βούλγαρη (ΔΣΤ).

Η αιτούσα, ζητεί να γίνει δεκτή η από 8.5.2018 αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης ΑσφΜ122/9.5.2018 η οποία προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 6.6.2018 και μετά από αναβολή για την παραπάνω δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι διάδικοι, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα προφορικά ισχυρίστηκαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ:

Με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου (άρθρα 46 έως 53) του ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προαναφερόμενου ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με την παραπάνω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων, σύμφωνα με την παρ. 2 του παραπάνω άρθρου 49 του ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη

της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο που προέρχονται από την εκμετάλλευση του. Εάν, όμως, η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς την εύλογη αμοιβή, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Περαιτέρω, ήδη ισχύει ο Ν.

4481/2017, σκοπός του οποίου είναι η ρύθμιση ζητημάτων συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και η χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά, δημιουργώντας ένα αυτόνομο και ανεξάρτητο νομικό πλαίσιο για τη διαχείριση πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων που έρχεται να συμπληρώσει το βασικό νόμο για την πνευματική ιδιοκτησία (ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα»). Ταυτόχρονα, ενσωματώνεται η Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014) στην ελληνική έννομη τάξη. Πιο συγκεκριμένα αναφορικά με τη συλλογική διαχείριση, προβλέπονται προϋποθέσεις και κριτήρια που εξασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο διακυβέρνησης, οικονομικής διαχείρισης, διαφάνειας και λογοδοσίας και θέτουν το πλαίσιο λειτουργίας και εποπτείας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης. Παράλληλα εμπεριέχονται ρυθμίσεις που έχουν ως στόχο τον περιορισμό των παραβιάσεων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στο διαδίκτυο με γνώμονα τα συμφέροντα και τα δικαιώματα όλων των μερών και το κοινοτικό κεκτημένο. Στο πρώτο μέρος, περιέχει ρυθμίσεις για ζητήματα δημόσιας εκτέλεσης μουσικής σε καταστήματα και επιχειρήσεις. Η Οδηγία δεν παρεμβαίνει σε όλα τα ζητήματα συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων. Ζητήματα, όπως η ατομική διαχείριση, η υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τα τεκμήρια εκπροσώπησης και η μεταβίβαση δικαιωμάτων σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, επαφίενται στον εθνικό νομοθέτη. Στο πλαίσιο αυτό έχουν γίνει και οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις στον παρόντα νόμο, όπου κρίθηκε απαραίτητο, τροποποιώντας ταυτόχρονα και ορισμένες διατάξεις του ν. 2121/1993. Το άρθρο 22 ρυθμίζει τις άδειες χρήσης, τον καθορισμό ύψους αμοιβής και εύλογης αμοιβής και ενσωματώνει τις παραγράφους 1, 3 και 4 του άρθρου 16.

της Οδηγίας. Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι δικαιούχοι πρέπει να διενεργούν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών με καλή πίστη. Στο πλαίσιο μάλιστα αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. Η υποχρέωση ανταλλαγής των αναγκαίων πληροφοριών βαρύνει και τα δύο μέρη. Η παράγραφος 6 ενσωματώνει την παράγραφο 1 του άρθρου 35 της Οδηγίας και ρυθμίζει περιπτώσεις διαφορών μεταξύ χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και συγκεκριμένα τη διαφωνία ως προς το ύψος της αμοιβής. Η ρύθμιση της παραγράφου 6 υπήρχε και στην καταργούμενη με το παρόν διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 56 του ν. 2121/1993. Διαφοροποιείται ωστόσο σε σχέση με αυτήν ως προς τον όρο που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του ποσού, το οποίο οφείλει να προκαταβάλει ο χρήστης σε περίπτωση που διαφωνεί με το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. Στην παράγραφο 7 ρυθμίζεται η περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Κατόπιν αίτησης του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης το Μονομελές Πρωτοδικείο, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής της και επιδικάζει προσωρινά το ήμισυ τουλάχιστον της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Στη συνέχεια αναφέρεται ότι και σε αυτήν την περίπτωση για να καταστεί οριστική η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου εφαρμόζονται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, δηλαδή το Μονομελές Πρωτοδικείο κατόπιν αίτησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή χρήστη προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και την επιδικάζει. Είναι προφανές ότι θεσπίζεται εκ του νόμου περίπτωση προσωρινής επιδίκασης απαίτησης στην περίπτωση αυτή. Η προσωρινή διαπίστωση της «εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της», η οποία περιέχει δικαστική διάγνωση του ύψους της εύλογης αμοιβής και προσωρινή διάπλαση της υποχρέωσης του χρήστη έναντι του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνιστά γνήσιο ασφαλιστικό μέτρο διαπλαστικού

χαρακτήρα λαμβανόμενου κατά το άρθρο 732 ΚΠολΔ (ΜΠρΑθ 4296/2002, Δ 35, 264 βλ για τις απόψεις υπό το προϊσχύον καθεστώς ΜΠρΠατρ 85/2015, ΕΛΔνη 2015, 885, Κ. Γεωργίου, Ασφ. Μέτρα ΙΙ, εκδ 2015, αρ 728-730, αριθ. 1-3, σ. 524-525). Εξάλλου, σχετικά με τα κριτήρια βάσει των οποίων το δικαστήριο σε περίπτωση διαφωνίας των μερών θέλει οδηγηθεί στον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, καθοριστικός είναι ο βαθμός συμβολής της χρήσεως των υλικών φορέων επί των οποίων έχει εγγραφεί η ερμηνεία ή εκτέλεση στα έσοδα από τη δημόσια εκτέλεση ενός έργου, η αξία της συγκεκριμένης χρήσης στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών, η ένταση της ακρόασης ή τηλεθέασης επί έργων ήχου ή εικόνας, οι επιπτώσεις που έχει η αναμετάδοση εγγεγραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας στην απασχόληση των ερμηνευτών, οι συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων τηλεοπτικών σταθμών, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει ο τηλεοπτικός σταθμός σε Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσης έργων προστατευομένων από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίστηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ίδιου ή άλλου δικαστηρίου για επιχειρήσεις ανάλογης κατηγορίας και θέσης (ΔΕΚ Huge Raad der Nederlanden/ 245/00/6.2.2003 (Αρμ 2003. 1699, ΕφΑΘ 4419 ΔΕΕ 2013.681, ΕφΘεσ 1810/2012 Αρμ 2013. 1660, Δ. Καλλίνικου, Πνευματική Ιδιοκτησία & Συγγενικά Δικαιώματα, 3η έκδ. [2008], § 209 σ. 291, Μαρίνος Πνευματική ιδιοκτησία, εκδ 2004, σ. 307, σημ 39). Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ως άνω νόμου, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα //

δικαιωμάτων, της νομιμοποίησης τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (πρβλ. ΕφΘες 1810/2012, ΕΑ 929/2010, ΕφΘες 259/2010, ΤρΝομΠλ Νόμος).

Στην προκείμενη περίπτωση η αιτούσα, αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός, που αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 ν. 2121/1993, εκθέτει ότι εκπροσωπεί τους παραγωγούς ήχου, τους τραγουδιστές και τους μουσικούς (οργανισμοί «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συνέστησαν αυτή), έχοντας ως μέλη της δημιουργούς και επαγγελματίες (μουσικούς, τραγουδιστές - ερμηνευτές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου) καθώς και τα συναφή (ως προς την εταιρική τους δραστηριότητα) νομικά πρόσωπα που διαλαμβάνονται ειδικά στο δικόγραφο της αίτησης. Ότι, υπό την ιδιότητά της αυτή και έχοντας την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 του ν. 2121/1993 αρμοδιότητα και υποχρέωση, μεταξύ άλλων, της είσπραξης, της δικαστικής διεκδίκησης και της διανομής της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, συνέταξε αμοιβολόγιο κατά τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις, το οποίο δημοσίευσε κατά νόμο, καλώντας αυτούς σε σύναψη σχετικής συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Ισχυριζόμενη, τέλος, ότι η καθ' ης που διατηρεί και εκμεταλλεύεται ξενοδοχείο με την επωνυμία παρότι προβαίνει ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση των έργων των μελών της σε αόριστο αριθμό προσώπων - πελατών της, αρνείται να προβεί σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη τους βάσει του ήδη καθορισμένου αμοιβολογίου, ζητεί : α) να καθορισθεί από το Δικαστήριο τούτο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που από την ένδικη

αιτία δικαιούνται τα μέλη της για τα έτη από το 2011 ως το 2017, σύμφωνα με τα ποσά που ειδικότερα διαλαμβάνονται στο δικόγραφο της αίτησης για κάθε περίοδο κάθε έτους, πλέον του αναλογούντος φόρου προστιθέμενης αξίας, β) να υποχρεωθεί η καθ' ης η αίτηση να καταβάλει, προσωρινά, το ήμισυ εκ των προαναφερόμενων ποσών για την κάθε κατηγορία στην αιτούσα με το νόμιμο τόκο από την πρώτη ημέρα του μηνός Ιανουαρίου κάθε επόμενου της αιτούμενης χρήσεως έτους, άλλως από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση τους και γ) να υποχρεωθεί η καθ' η αίτηση να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποιήθηκε, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να καταδικαστεί στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης της. Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση παραδεκτώς εισάγεται για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 49 παρ. 1 ν. 2121/1993, 22 και 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 32, 46, 47, 49, 54 έως 58 ν. 2121/1993 και 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στις νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, καθώς και σε αυτές των άρθρων 686 επ., 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 παρ. 2, 176 και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 346 ΑΚ. Ο ισχυρισμός περί αοριστίας της αιτήσεως, λόγω μη αναγραφής των έργων διαχείρισης της αιτούσας και των αλλοδαπών δικαιούχων που προτείνει η καθ' ης, ο οποίος κατατείνει στην αμφισβήτηση της ενεργητικής νομιμοποίησης της αιτούσας, πρέπει να απορριφθεί, καθόσον πρόκειται για στοιχεία που αφορούν τις αποδείξεις και όχι για στοιχεία του δικογράφου της αίτησης. Επίσης απορριπτέος είναι ο ισχυρισμός της περί εφαρμογής της §4 του άρθρου 692 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι ο προσωρινός καθορισμός εύλογης αμοιβής προβλέπεται ρητά με βάση τη διάταξη που προαναφέρθηκε, η δε προσωρινή επιδίκαση του μισού από το ποσό εύλογης αμοιβής, με την ειδική διάταξη του ως άνω νόμου επίσης, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στη διάταξη του άρθρου 728 ΚΠολΔ, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Ωστόσο, ως μη νόμιμο πρέπει να απορριφθεί το παρεπόμενο αίτημα καταβολής

τόκων από την αρχή κάθε επόμενου έτους (1^η Ιανουαρίου) στο οποίο αφορά η αξίωση, δεδομένου ότι για το προηγούμενο της επίδοσης της αίτησης χρονικό διάστημα, η όχληση δεν είναι ακριβής και ορισμένη, ενόψει άλλωστε και της σωρεύσεως αιτήματος καθορισμού εύλογης αμοιβής, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει, η έκταση της απαίτησης, το είδος της και τα προβλεπόμενα στο νόμο προσδιοριστικά του ύψους της στοιχεία και όχι πάντως, κατά αναμφίβολο (Εφαθ 3107/2010, αδημ στο νομικό τύπο), ενώ όσον αφορά στο ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο ΦΠΑ, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΜΠΑθ 777/2018, ΤρΝομΠλ Νόμος). Πρέπει, συνεπώς, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να ερευνηθεί, περαιτέρω, κατ' ουσίαν.

Από τις καταθέσεις του μάρτυρα αποδείξεως και ανταποδείξεως που εξετάσθηκαν ενόρκως στο ακροατήριο με επιμέλεια της αιτούσας και της καθ' ης αντίστοιχα, από όλα, ανεξαιρέτως, τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι και την εν γένει συζήτηση της υπόθεσης, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Η αιτούσα, αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, συνιστά ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 με μόνους εταίρους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης «GRAMMO», «ΕΡΑΤΩ» και «ΑΠΟΛΛΩΝ». Έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§44 του Ν. 2121/1993, με καταχώρηση του καταστατικού της στο Πρωτοδικείο Αθηνών (αρ. 15616/6.10.2011) και έγκριση με την υ.α 687/124043/2011. Περιλαμβάνει ως μέλη της τους εξής οργανισμούς : 1) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία GRAMMO, που έχει νόμιμα συσταθεί και έχει ως μέλη τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, 2) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία ΕΡΑΤΩ, που έχει ως μέλη τους Έλληνες τραγουδιστές και 3) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με τον διακριτικό τίτλο ΑΠΟΛΛΩΝ, που έχει ως μέλη Έλληνες μουσικούς. Μεταξύ των

αρμοδιοτήτων της αιτούσας είναι και ο καθορισμός, η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής για τη χρησιμοποίηση του υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό ελληνικών ή ξένων τραγουδιών. Ήδη η αιτούσα, ως διαχειριζόμενη και ενεργώντας για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών της, έχει καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, διεκδικεί δε σταθερά με άσκηση σχετικών αγωγών τον καθορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής, τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Η ίδρυση και λειτουργία καθενός εκ των μελών της, εγκρίθηκε με τις αριθμ. 9528/1995, 11089/199, και 11083/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύτηκαν νόμιμα στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30-12-1997), της ίδιας δε με την υπ' αριθ. 686/124043/2011 του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ Β 3245/30.12.2011), ο οποίος και ελέγχει σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν στην αιτούσα δε έχει ανατεθεί κατόπιν των ανωτέρω το αποκλειστικό δικαίωμα διαπραγμάτευσης, χορήγησης αδειών, προβολής αξιώσεων, δικαστικής ή εξώδικης επιδίωξης αμοιβής, είσπραξης και διανομής (άρθρο 49§1). Η αιτούσα επομένως, έχει νόμιμα συσταθεί και τα μέλη της, ενεργούν στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και την αντιπροσωπευτικότητά τους έχει κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Συνέπεια των ανωτέρω είναι ότι τεκμαίρεται πως νομιμοποιείται να ενεργήσει δικαστικά για τη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων των ανωτέρω δικαιούχων μελών τους, αλλοδαπούς και ημεδαπούς (βλ. σχετικά και τη με αριθ. πρωτ 17817/30.1.2012 βεβαίωση του Ο.Π.Ι. περί της αντιπροσωπευτικότητας των μελών της). Επιπλέον, η αιτούσα έχει συνάψει, ως ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα, συμβάσεις αμοιβαιότητας με αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης [ενδ. Phonographic Performance limited (βρετανικός και αμερικανικός), GVL (γερμανικός)], με βάση τις οποίες νομιμοποιείται για τη

διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Η αιτούσα εξάλλου, είναι στην Ελλάδα, ο μόνος ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης εύλογης αμοιβής για το συγγενικό δικαίωμα του ήχου, με σχετική κατά το νόμο εκδοθείσα άδεια του υπουργείου Πολιτισμού (ΦΕΚ Β3245/30.12.2011). Στα πλαίσια των ως άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεών τους οι ως άνω οργανισμοί, μέλη της αιτούσας, κατάρτισαν από κοινού αμοιβολόγιο το οποίο (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ως άνω Νόμου) γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας τρεις εφημερίδες π.χ. εν. «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2-5-2003), «ΑΥΓΗ» (6-6-2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003). Ήδη η αιτούσα έχει προβεί σε τροποποίηση του αμοιβολογίου και έχει προβεί σε σχετικές δημοσιεύσεις (Αγορα-29/5/15, Αυγή-6/5/2015, Ριζοσπάστης-18-6-15) ενώ επίσης το αμοιβολόγιό της έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα της, καθώς και στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ. Βάσει αυτού για επιχειρήσεις όπου η μουσική είναι απαραίτητη (καφετέριες, καφέ μπαρ, μπυραρίες, pubs, μουσικές ταβέρνες, μουσικά μεζεδοπωλεία, ρεμπετάδικα, λαϊκά πάλκα, bar restaurants, bistrots, μουσικά καφενεία, wine bar, lounge bars, beach lounge bars - κατηγορία Α2), η ως άνω αμοιβή καθορίστηκε σε ποσοστό 5% επί των ακαθαρίστων εσόδων τους, με ελάχιστο ποσό κατ' έτος ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και ειδικότερα για επιφάνεια από ως 100-200 τ.μ εφάπαξ ποσό καθ' έτος ύψους 2100 €, με την επισήμανση ότι για επιχειρήσεις που λειτουργούν σε χώρους ξενοδοχείων (ανάλογης επαγγελματικής δραστηριότητας) μέχρι 7 μήνες κατ' έτος καταβάλλεται το 70% του παραπάνω ποσού και για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες κατ' έτος καταβάλλεται το 50% του παραπάνω ποσού. Για επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη (καφετέριες, εστιατόρια, καφενεία, αναψυκτήρια, ταχυφαγεία, καφεζαχαροπλαστεία-internet café κλπ -κατηγορία Β1) η ως άνω αμοιβή καθορίζεται σε ποσό 100 ευρώ/έτος για επιχειρήσεις ως 50τ.μ, 150 ευρώ για

επιχειρήσεις ως 100τ.μ και 200 ευρώ για επιχειρήσεις ως 200τ.μ. Επίσης, βάσει του δημοσιευθέντος αμοιβολογίου για υπαίθριες ή στεγασμένες εκδηλώσεις ιδιωτικών επιχειρήσεων (εγκαίνια, γάμοι, βαφτίσεις κλπ) βάσει του δημοσιευθέντος αμοιβολογίου καθορίζεται ποσό αμοιβής 100€/εκδήλωση. Με τις άνω δημοσιεύσεις κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών τους. Έτσι, με την προμνησθείσα ιδιότητά της, η αιτούσα, έχει ήδη καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών για την εύλογη αμοιβή των μελών τους και έχουν προβεί σε κάθε επιβαλλόμενη εξώδικη και δικαστική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων τους (και για τους αλλοδαπούς φορείς, με τους οποίους έχει συμβληθεί). Σύμφωνα, με τα παραπάνω, ως αβάσιμοι πρέπει να απορριφθούν οι ισχυρισμοί της καθ' ης ως προς την ενεργητική νομιμοποίηση της αιτούσας τόσο για λόγους αντιπροσωπευτικότητας όσο και τη νόμιμη γνωστοποίηση του αμοιβολογίου της, αφού ως προκύπτει από τους προσκομιζόμενους από την αιτούσα καταλόγους των μελών της, ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι η αιτούσα αντιπροσωπεύει την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, τεκμαίρεται, δε κατά τα ως άνω αναφερθέντα ότι ο αιτών οργανισμός έχει την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, νομιμοποιούμενος στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών του στα οποία περιλαμβάνονται και η κατάρτιση συμβάσεων καθώς και ο καθορισμός αμοιβολογίου ή, σε περίπτωση διαφωνίας, ο δικαστικός καθορισμός της εύλογης αμοιβής των μελών του, ανεξάρτητα αν υφίσταται και άλλη κατηγορία δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκαν τα εξής: η καθ' ης η αίτηση διατηρούσε και εκμεταλλευόταν, από 1.1.2011 ως την 1/8/2016 στα

οδός

) ένα ξενοδοχείο με την επωνυμία

HOTEL, κατηγορίας τριών (3) αστερών, που διαθέτει 25 δωμάτια και 50 κλινες, το οποίο διαθέτει χώρο εστιατορίου, μπαρ και ξεχωριστή αίθουσα

συνεδρίων- εκδηλώσεων, διαθέτοντας το χώρο και τις υπηρεσίες του για εκδηλώσεις γάμων και βαπτίσεων, με λειτουργία καθ'όλη τη διάρκεια του έτους. (βλ. σχετ. το με αριθμό ΜΗΤΕ 0727Κ013Α0189701/3338/22.12.2010) ειδικό σήμα Λειτουργίας του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού ως και εκτυπωμένες πληροφοριακές αναρτήσεις για το ένδικο ξενοδοχείο από τον ιστότοπο στο διαδίκτυο του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος www.grhotels.gr). Από 1.9.2016 η καθ' ης εκμίσθωσε ολόκληρο το ξενοδοχείο και παραχώρησε την εκμετάλλευση και τη χρήση του στον Λάμπρο Παπαγεωργίου του Κωνσταντίνου, μη διατηρώντας δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε χώρου ή δραστηριότητάς του. Επομένως, μετά τη σύναψη της μισθώσεως, δεν νομιμοποιείται παθητικά για την καταβολή αμοιβής συγγενικών δικαιωμάτων στην αιτούσα, απορριπτομένης κατά το αντίστοιχο μέρος (από 1.9.2016 ως 31.12.2017) της αιτήσεως, για έλλειψη παθητικής νομιμοποίησης της καθ' ης, όπως βάσιμα η τελευταία προτείνει. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι η καθ' ης εκμεταλλευόταν εντός του χώρου του ξενοδοχείου (για το διάστημα από το 2011 ως 1.9.2016, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν), έναν κλειστό χώρο σαλονιού/καφε-μπαρ/εστιατορίου επιφάνειας 200τ.μ , με την επωνυμία . Επίσης, σε ειδική αίθουσα του ξενοδοχείου (από 1.1.2012 σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται στη συνέχεια), αναλάμβανε μεταξύ άλλων, κοινωνικές εκδηλώσεις όπως γάμους και βαπτίσεις, παροχή υπηρεσιών που συνολικά διαφημίζει, στο ιστολόγιο ως . Στους συγκεκριμένους χώρους του ξενοδοχείου υπάρχει εγκατάσταση ηχείων και σύστημα αναπαραγωγής ήχου, μέσω του οποίου γίνεται αναπαραγωγή ηχογραφημένης μουσικής, με χρήση υλικών φορέων ήχου που έχουν νόμιμα εγγραφεί. Στο χώρο του εστιατορίου/μπαρ/ στο οποίο κατά κύριο λόγο εξυπηρετούνται οι ανάγκες των πελατών του ξενοδοχείου, χωρίς χρήση μουσικής κατά τις ώρες λειτουργίας του για την παροχή πρωινού και γεύματος, η χρήση των εκτελέσεων των μελών της αιτούσας, έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα, σε σχέση με το αντικείμενο των ξενοδοχειακών της επιχειρήσεων. Η χρήση της μουσικής στους χώρους αυτούς, δεν είναι

απαραίτητη, όπως ισχυρίζεται η αιτούσα, αλλά απλώς χρήσιμη, καθόσον πρόκειται για παροχή συνοδευτική σε σχέση με την κύρια παροχή υπηρεσίας. Επομένως, βάσει του καταρτισθέντος και δημοσιευθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου, η καθ' ης εμπίπτει στην κατηγορία Β1 (και όχι στην Α2). Οφείλεται επομένως, το ποσό των 200€ καθ' έτος και συνολικά το ποσό των $(200 \times 5\text{έτη} + (16,66 \times 8 \text{ μήνες}) = 1133,33 \text{ €}$. Σημειώνεται ότι τα όσα αναφέρονται από την καθ' ης ως προς την καταβολή αμοιβής για τα επίδικα έτη σε άλλους οργανισμούς, αλυσιτελώς προτείνονται καθόσον πρόκειται για οργανισμούς που αφορούν άλλο είδος δικαιωμάτων (πχ πνευματικά η ΑΕΠΠ). Ο δε ισχυρισμός ότι μέλη της αιτούσας εμφανίζονται και σε καταλόγους άλλων οργανισμών (πχ), είναι επίσης αλυσιτελής ενόψει του ότι οι συγκριμένοι καλλιτέχνες, έχουν διπλή ιδιότητα, τόσο εκτελεστή-μουσικού, όσο και πνευματικού δημιουργού για άλλα έργα. Περαιτέρω, ως προς την προταθείσα παραδεκτά ένστασης ελλείψεως παθητικής νομιμοποίησης της καθ' ης, για τα ποσά που αφορούν σε διοργάνωση εκδηλώσεων σε ειδική αίθουσα, σε χώρους του ξενοδοχείου που μισθώνει σε τρίτους, σημειώνονται τα εξής : Σύμφωνα με την §5 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 ως ισχύει « όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται η παράγραφος 1 εδάφια β', γ', , καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου». Ως χρήστης και υπόχρεος καταβολής εύλογης αμοιβής, στην περίπτωση διοργάνωσης εκδήλωσης από τρίτο, νοείται ο διοργανωτής. Αποτελεί ζήτημα ουσίας η βαρύτητα της οργανωτικής συνεισφοράς στην εκδήλωση, ώστε να κριθεί το πρόσωπο του παθητικώς νομιμοποιούμενου υποχρέου για την καταβολής αμοιβής συγγενικών δικαιωμάτων. Το πρόσωπο αυτού που επιλέγει τη μουσική και το ρεπερτόριο, εκ του γράμματος του νόμου προκύπτει ότι δεν είναι βαρύνουσα σημασίας στην περίπτωση αυτή. Βαρύνουσα είναι η χρήση υλικού φορέα ήχου και //

εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, συνεκτιμουμένης και της έκτασης των παρεχομένων υπηρεσιών, στην περίπτωση αυτή, η οποία έχει βαρύνουσα σημασία για την κρίση ως προς τον παθητικώς νομιμοποιούμενο χρήστη, βάσει της συνολικής εικόνας της εκδήλωσης. Ειδικότερα, εν προκειμένω, πιθανολογείται ότι για τα έτη από το 2012, καθόσον δεν πιθανολογείται η διάθεση του χώρου για το έτος 2011, σύμφωνα με την κατάθεση του μάρτυρα της καθ' ης, ως και τον 8^ο του 2016, αυτή (καθ' ης), διέθετε ειδική αίθουσα του ξενοδοχείου, στην οποία αναλάμβανε τη διοργάνωση κοινωνικών εκδηλώσεων όπως γάμους και βαπτίσεις παροχή υπηρεσιών που συνολικά διαφημίζει, στο ιστολόγιο ως όπως προαναφέρθηκε.

Πέραν της μίσθωσης του χώρου, η ίδια διαθέτει το σύστημα ήχου και τις εγκαταστάσεις κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης, αναλαμβάνει την εστίαση, τη διαρρύθμιση του χώρου, την υποδοχή των προσκεκλημένων και την ψυχαγωγία τους, με ποτό και μουσική πριν το χώρο της αίθουσας, καθορίζει δε τη διακόσμηση και το ύψος της συνολικής αμοιβής της, βάσει του συνολικού εξοπλισμού που διαθέτει. Η διάθεση των υπηρεσιών αυτών παρουσιάζεται ως σύνολο, κατά τρόπο που να καθιστά ελκυστική την παροχή υπηρεσιών, η δε καθ' ης είναι η μόνη που εισπράττει τίμημα από τη διοργάνωση των συγκεκριμένων εκδηλώσεων. Και ναι μεν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, σε ορισμένες περιπτώσεις, ο διοργανωτής της εκδήλωσης (μισθωτής του χώρου) επιλέγει τρίτο πρόσωπο για να καθορίσει το πρόγραμμα της μουσικής (dj) ή επηρεάζει καθοριστικά το περιεχόμενο του μουσικού προγράμματος, πλην όμως, η συνολική προσφορά της καθ' ης στις εκδηλώσεις αυτές είναι τέτοιας βαρύτητας και σημασίας, που εύλογα να θεωρείται ότι τουλάχιστον από κοινού διοργανώνει μαζί με τους ιδιώτες-τρίτους-μισθωτές τις σχετικές εκδηλώσεις. Σημειώνεται ότι η εκτέλεση τραγουδιών γνωστού ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, κατά κύριο λόγο από την καθ' ης, προκύπτει ούτως ή άλλως, κατά την κοινή πείρα και λογική το όλο ύψος του χώρου ως

προκύπτει από φωτογραφίες που προσκομίζονται, καθόσον δεν μπορεί να υποστηρίξει αισθητικά και πρακτικά χρήση μουσικής πέραν του ύφους που η επιλογή των συνολικών υπηρεσιών που παρέχει ως ένα βαθμό επιβάλλει, ούτε βέβαια και να επιτραπεί η εγκατάσταση εξοπλισμού αναπαραγωγής ήχου μη συμβατών με τις υπάρχουσες στο χώρο εγκαταστάσεις. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι η καθ' ης πραγματοποιεί κατά μέσο όρο 15 περίπου τέτοιες εκδηλώσεις καθ' έτος, ως σχετικώς και ο μάρτυρας της κατέθεσε. Νομιμοποιείται επομένως, παθητικά η καθ' ης ως προς την καταβολή αμοιβής για τη συνδιοργάνωση τουλάχιστον εκδηλώσεων, ως έγινε δεκτό ανωτέρω, απορριπτομένης της ενστάσεως ελλείψεως παθητικής νομιμοποίησης που ειδικά προτείνει. Βάσει του δημοσιευθέντος αμοιβολογίου, η (κατηγορία Ε αμοιβολογίου) η αμοιβή της αιτούσας έχει καθοριστεί σε ποσοστό 5% επί των ακαθάριστων εσόδων για διοργάνωση κοινωνικών εκδηλώσεων (private parties, sailing parties.... γάμοι, βαφτίσεις κλπ), άλλως σε 100 ευρώ/εκδήλωση. Περαιτέρω,, από τα οικονομικά στοιχεία που προσκομίζει η καθ' ης και τα εκκαθαριστικά σημειώματα των ετών 2015, 2016, 2017 προκύπτει μειωμένος κύκλος εργασιών της επιχείρησης, ενώ η διοργάνωση εκδηλώσεων γίνεται προς τόνωση πλέον της κίνησης του ξενοδοχείου και όχι προς επίτευξη μεγαλύτερων κερδών. Παρά το ότι η καθ' ης ενημερώθηκε προφορικά και γραπτά από υπαλλήλους της αιτούσας αρνήθηκε να προβεί σε κατ' ιδίαν διαπραγμάτευση προκειμένου να συμφωνηθεί το οφειλόμενο προς καταβολή ποσό από τη δημόσια παρουσίαση των έργων των μελών της, αμφισβητώντας το σχετικό δικαίωμα τους (χωρίς να ασκεί επίδραση ενόψει των όσων προαναφέρθηκαν, η ύπαρξη συνολικής αρνήσεως της υποχρεώσεως ή απλής αμφισβητήσεως). Συνεπώς, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή πρέπει να καθοριστεί, προσωρινά, από το Δικαστήριο τούτο, χωρίς να ισχύουν, πλέον, οι καθοριζόμενες από το αμοιβολόγιο τιμές, οι οποίες συμφωνήθηκαν συμβιβαστικά για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας ως οι ελάχιστες καταβαλλόμενες αμοιβές, χωρίς διαφοροποιήσεις ανάλογες με τη θέση και την τουριστική κίνηση κάθε περιοχής, λαμβανομένου υπόψη για τον καθορισμό αυτών από την αιτούσα, κυρίως, του γεγονότος ότι θα απαλλάσσονταν από

δικαστικούς αγώνες και διεκδικήσεις. Εν προκειμένω πιθανολογήθηκε ότι η τουριστική κίνηση στην περιοχή εγκατάστασης του ξενοδοχείου, δηλαδή κατά την τουριστική περίοδο από 1.1.2012 ως 31.8.2016 ήταν μειωμένη, ενόψει της γενικής οικονομικής κρίσης, με πληρότητα του ξενοδοχείου σε ποσοστό 60% κατά μέσο όρο ετησίως. Επομένως, βάσει των προαναφερόμενων σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και της λογικής και λαμβανομένων υπόψη της αξίας της συγκεκριμένης χρήσης στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών, του αριθμού των δωματίων του ξενοδοχείου της καθ' ης, την πληρότητα αυτών κατά τα ένδικα έτη, το σκοπό της διαμονής των πελατών στα ξενοδοχεία, τον, κατά μέσο όρο, χρόνο παραμονής τους, την πραγματική δυνατότητα των πελατών να ακούσουν στους παραπάνω χώρους του ξενοδοχείου έργα ερμηνευτών και εκτελεστών που διαχειρίζεται η αιτούσα, της συμβατικώς οριζόμενης αμοιβής συγγενικών δικαιωμάτων της αιτούσας με τα άλλα ξενοδοχεία, που συνιστούν πρόσφορα συγκριτικά στοιχεία, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή πρέπει να καθοριστεί, προσωρινά, ως εξής : α) για το χώρο του μπαρ-εστιατορίου σε 200 ευρώ/ καθ' έτος και β) για τη διοργάνωση κοινωνικών εκδηλώσεων ποσό 50 ευρώ/εκδήλωση. Το ποσό της εύλογης αμοιβής του κοινού αμοιολογίου που συνέταξε η αιτούσα ύψους 100 ευρώ/εκδήλωση, ειδικότερα, το οποίο εκτιμάται σε κατώτερο ύψος με την παρούσα (το οποίο δεν μεταρρυθμίστηκε σε πρόσφατο χρόνο, με λήψη υπόψη των παρούσων επικρατουσών οικονομικών συνθηκών στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως του αν είναι το χαμηλότερο της Ευρώπης ως ισχυρίζεται η αιτούσα), ενόψει της οικονομικής κρίσης και της μεταβολής των συνηθειών των καταναλωτών ως προς τον τρόπο ψυχαγωγίας, την αξία της χρήσης στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών για ξενοδοχείο μικρού μεγέθους όπως αυτό που εκμεταλλευόταν η καθ' ης την επίδικη περίοδο, δεν παρίσταται ως εύλογη, λαμβανομένης υπόψη και της αξίας χρήσης σε περιοχές της ηπειρωτικής Ελλάδας, χωρίς ιδιαίτερη τουριστική κίνηση, όπως εν προκειμένω, πλην ελαχίστων διαστημάτων καθ' έτος αλλά και τις επιπτώσεις της συγκεκριμένης χρήσης της μουσικής στις αμοιβές των εκτελεστών (σε ένα

Πο όπιας
σε
πραγματο
επιφέρει
αμφιβάλει

γενικότερο περιβάλλον επίδρασης στον τομέα αυτό λόγω της χρήσης της τεχνολογίας (διαδικτύου), με αποτέλεσμα δυσχερώς να μπορούν να ανταποκριθούν επιχειρήσεις με ομοειδές περιεχόμενο στην ίδια περιοχή σε αμοιβή αυτού του ύψους (αμοιβολογίου). Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης για τη συνδιοργάνωση εκδηλώσεων στην αίθουσα που διαθέτει, σύμφωνα με τα όσα έγιναν δεκτά, ανέρχεται στο ποσό των 50€/εκδήλωση ήτοι, σε ποσό (50X15=) 750 ευρώ/έτος πλέον ΦΠΑ 24%. Ήτοι συνολικά, στο ποσό των (750 X 4 έτη + 8 μήνες = 3000 + 500 ευρώ) = 3.500 €, πλέον ΦΠΑ 24%. Συνεπώς, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή πρέπει να καθοριστεί, προσωρινά, από το δικαστήριο τούτο, καθώς και να επιδικαστεί προσωρινά το ήμισυ των ως άνω προσδιορισθέντων ποσών της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, καθόσον πολλοί από αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της αιτούσας, σύμφωνα με τα ειδικά οριζόμενα στο διατακτικό. Σημειώνεται ότι ως αβάσιμος πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός περί καταχρήσεως δικαιώματος που προτείνεται εκ μέρους της καθ' ης, καθόσον τα περιστατικά που επικαλείται και αληθή υποτιθέμενα, δεν συνιστούν καταχρηστική την άσκηση του δικαιώματος της αιτούσας. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθεί η καθ' ης η αίτηση να προσκομίσει στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αίτηση ως και κατ' ουσίαν βάσιμη κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό και να καταδικαστεί η καθ' ης η αίτηση στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, κατά την έκταση της ήττας της και κατ' αποδοχή ως ουσιαστικά βάσιμου σχετικού αιτήματος της τελευταίας (άρθρα 178 και 191 αρ. 2 ΚΠολΔ και 63 Β του ν. 2121/1993), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

